

Appel om hjælp til hjemløse børn i Afrika

I løbet af de næste 5 minutter kan du ændre skæbnen for et hjemløst barn i Kenya. Det kræver blot 5 minutter af din tid og 220 kr. om måneden, som går **ubeskåret** til barnet.

Og det nytter noget. Børnene på Mbagathi Skolen i Nairobi, Kenya får en ny chance i livet. Det vidner de håbefulde unge mennesker om, der hvert år forlader skolen efter 9 års skolegang. Alle har de et ønske om at forandre den verden, de er vokset op i, til en bedre og mere lige verden.

Sanduko er en 100 % frivillig NGO- Hjælpeorganisation, der hjælper børn i Afrika ud af ekstrem fattigdom ved at tilbyde børnehaver og skolegang - og for nogle også kostskole - på Steiner Skoler, med deres kreative og menneskeligt opbyggende pædagogik.

Hvis du allerede nu tænker: Jeg behøver ikke at vide mere, jeg vil bare gerne hjælpe et af disse børn til en lysere fremtid, så scrol ned til markeringen med rødt. Her står alle oplysninger om indbetaling m.m.

Hvis din nysgerrighed er blevet vakt, og du ønsker at vide mere så læs det følgende, om skolen for de fattige og ofte hjem- og forældrelose børn og om nogle af børnenes skæbner:

På Mbagathiskolen i Nairobi findes mange børn, som lider under det ikke at have forældre, slægtninge eller et hjem. Når man møder disse børn i skolen og i skolens børnehave synes de umiddelbart glade; men ofte ses der i deres øjne en stille flakken, en grundlæggende utryghed i deres måde at være på. Nogen reagerer psykisk f.eks. med angstfyldte mareridt om natten, hvor frygten for at blive dræbt genoplives igen og igen, andre reagerer fysisk f.eks. med epilepsi-lignende anfald på daglig basis. Når ferierne nærmer sig, og skolen må lukke ned også for dens kostskoleafdeling bliver børnene utrygge og græder: hvad venter dem? De har alle et sted at komme hen, men utryghed følger med.

Det er alle traumatiserede børn og unge, der har set og oplevet for meget i slumområdernes vold og utryghed.

Størstedelen af børnene på Mbagathskolen er underprivilegerede børn kommende fra meget fattige familier, hvor de basale behov er en daglig kamp. De repræsenterer på alle måder det fattige Kenya. Meget trykkende er det at se, at afstanden mellem rig og fattig er hastigt voksende i dagens Kenya: en over – og mellemklasse, der mere og mere opnår høje levestandarder i et hastigt udviklende moderne Kenya med alle dets faciliteter og goder med store biler, huse og en rig europæisk standard og så en underprivilegeret stor del af samfundet uden job, uden håb, og som glider længere og længere ned i levestandard. Undersøgelser viser, at i dagens Kenya lever 38 % af landets befolkning under den nationale fattigdomsgrænse, og 25 % af befolkningen er

deciderede underernæret. Dødeligheden er høj blandt børn: ud af 1000 kenyanske børn dør 46 børn inden for det 1. leveår.

Her får du et lille indblik i nogle af disse barneskæbner:

Alle navne er ændrede i en beskyttelse af børnenes integritet. I Sanduko kender vi børnene og deres rette navne. Der er børn og unge på skolen, som også har været involveret i trafficking – er blevet solgt til andre lande – men deres beskrivelser er dækket af retsligt omtaleforbud. De fleste af de beskrevne børn ”bor” nu i skolens store boardingafdeling med 110 børn og unge fra 3 år op til 14-16 år.

11-årig pige Mary lever uønsket hos sin syge bedstemor. Marys mor, der døde i januar, har fra Mary var helt lille, lidt af en psykisk sygdom. Bedstemoren, der også er alvorligt syg, har et meget usselt betalt vaskekonearbejde i et hus, hvor hun bor bag et gardin i husets stue. Ingen ønsker, at pigen også er der, hverken bedstemoren eller ejeren af huset, så pigen må hele tiden gemme sig eller kun være der bag gardinet, når mørket er kommet, og hun sover på den tynde madras på gulvet sammen med bedstemoren.

James er 15 år. Da James var 3 år, mistede han både sin far og mor: Faren, der var alkoholiker, forsvandt og overgav James i en bedstefars varetægt; moderen forsvandt ligeledes, og ingen har set hende siden. Bedstefaren ønskede ikke at tage sig af James, som siden har levet i dette tomrum af omsorg. Da han var 10 år, adopterede hans onkel ham. James har boet hos ham siden, men onklen behandler ham dårligt og dækker ikke James’ helt basale behov med hensyn til mad, tøj, sko, daglig vask osv. James er på alle måder et barn, der aldrig har oplevet omsorg og varme.

Janet er en lidt stille, høflig og meget reserveret pige på 12 år. Janets mor, der led af en psykisk sygdom forsvandt, da Janet var bare 4 måneder gammel. Også faren forsvandt. Som det er skik i Kenya, tog moderens søster Janet til sig, men i alle årene har det været en stadig kamp og trussel for Janet, at hverken søsteren eller hendes mand har ønsket hende i hjemmet, hvad der betyder, at de behandler hende dårligt. Værst blev det for tre år siden, da søsteren kom ud for en alvorlig ulykke, hvor hun blev kørt ned af en bil, mens hun gik på en stærk trafikeret vej. Ulykken efterlod hende lammet i hele den ene side og ude af stand til at tjene penge. En situation der har givet Janet endnu større byrder. De bor i et lille et-rums skur lavet af blikplader, der er ingen vand og ingen elektricitet. Søsterens mand er uden arbejde, og familien er totalt afhængig af bekendte, der vil dække deres basale behov.

Henrys familie blev splittet af aids. Hans far og mor var begge smittede og døde, da Henry startede i skolen. Henry og hans teenage-søster på 13 år boede alene i slummen i et lille blikskur uden vand, og hvor elektriciteten blev koblet fra, fordi de to børn ikke kunne betale husleje. Selv om den 13-årige søster gjorde alt for at tage sig af sin mindre bror, fik de ofte ikke mad, og Henry kom hurtigt ind i drengegrupper i slummen med drugs, vold og tyverier for at overleve. Henry er nu i skolens 4.klasse.

Lawrence har gået i skole i et år og går nu i 6.klasse; han har aldrig haft forældre og aldrig et hjem. Indtil han blev 12 år, er der stor usikkerhed omkring hans liv; men da han var 12 år, tog en tante ham til sig for at sørge for en skolegang for ham. Denne tante sælger fisk fra en lille bod i slumområdet, men det giver hende ikke tilstrækkelig indkomst til at kunne betale husleje end ikke i slumområdet. Lawrence er et barn uden et fast hjem, og alle hans mest basale behov er ikke dækkede.

Grace i 1.klasse sørger endnu over tabet af sin far, der døde for to år siden. Men sin mor husker Grace ikke; moren blev psykisk syg efter fødslen af Grace og forsvandt. Efter farens død har Grace været hos sin tante, som er alene med sine egne fem børn. Tanten, der lider af en svær astma, har en lille primitiv træbod ved vejsiden, hvorfra hun sælger grønsager. Men livet er problematisk, da salget næsten ingen indtægt giver og livet er tungt i slummen. Lille Grace løber nu glad omkring på skolen.

Johns eneste slægtning efter både farens og morens død er en moster; hun betragter John som en stor uønsket byrde, og han kommer til skole uden at have dækket basale behov med mad, tøj, sko og det at være blevet vasket.

Sarah i børnehaven lever hos en tilfældig gammel kvinde fra slummen. Sarahs far efterlod hende der, fordi ”han skulle være væk kort tid”, men han kom aldrig tilbage. Sarah kalder den af alderdom gamle, slidte og glemsomme kvinde ”mor”.

Evelyns familie blev splittet, da hun som den førstefødte fik to tvillingebrødre. Farens familie forsøgte at dræbe en af brødrene, da det kulturelt i visse stammer er tabu at beholde begge tvillingebørn. Moren, der er næsten blind, har derfor været alene med børnene og har i flere år været hjemløs. Evelyn har overtaget alle de voksnes opgaver med at sørge for mad og nattely for sin lille familie. Tvillingerne er nu på et børnehjem og Evelyn i skolens boarding, hvor hun for første gang i sit liv ”blot” er et barn.

Her er blot beskrevet nogle af disse børns historier, mange, mange flere kunne beskrives. Men alle repræsenterer de tunge, grå skæbner uden lys og varme.

Men... en ny vej i livet, ud af tyngde og fattigdom er blevet børnenes ved deres møde med Mbagathiskolen.

Det er denne underprivilegerede del af samfundet, der er, og altid har været Mbagathiskolens målgruppe. Netop at give disse truede og trængende børn en ny mulighed i livet. I mødet med disse børn bliver en problemstilling – en menneskelig nødsituation – tydelig og vi beder om hjælp!

Et lille indgreb i din / jeres dagligdag kan fuldstændig ændre et af disse børns skæbner:

220 kr. fra dig betyder 220 kr. direkte til et barn der får mulighed for en tilværelse ud af håbløshed og ind i en skolegang, hvor det enkelte barn er i centrum. De 220 kr. dækker skolepenge for et barn pr. måned.

Her de to muligheder for sponsorater:

1. Man betaler som sponsor de 220 kr. til et navn givent barn. Man vil modtage foto og årlige opdateringer omkring barnets udvikling, og man har mulighed for gennem skolens administration at have en vis korrespondance med barnet.

2. En mindre forpligtende løsning er at man som sponsor betaler de 220 kr. månedligt til en samlet skolepengesum. Det hjælper de enkelte børn fuldstændig på samme måde. Sponsoren og barnet er blot ikke bekendt med hinandens navne.

I begge muligheder går beløbene 100 % til formålet.

Bemærk at der i Sanduko er mulighed for at indbetalinger kan gøres fradragsberettigede.

Det du skal gøre som første skridt for at blive sponsor er følgende:

Send en mail til sanduko@mail.tele.dk , hvori du skriver navn adresse og sponsorønske.

Du vil derefter blive kontaktet af Clara Ussing, medlem af Bestyrelsen i Sanduko og ansvarlig for sponsoreringsaftaler.